

TRINN ÜGYVÉDI IRODA

13, @

Alkotmánybíróság

a
Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
útján

Tatabánya

DL 1351001/184 119 9

TATABÁNYAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Ügyszám kezdőiraton:	
Érkezett: 2018 -01- 29	(3)
melléklet: .....példány: 3	
Ügyszám utóiraton: 4K.27.172/2015.	

POSTÁN ÉRKEZETT
POSTASZERENYVŐL ÚRITVE
ÜGYFÉLKÉPVISELŐ ÁLTAL
SZEMÉLYESEN BEADOTT.

elsőfokú ügyszám: 4.K.27.172/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 14/389-0/2018	
Érkezett: 2018 MÁRC 06.	
Melléklet: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	Ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] kérelmező, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Metzinger Péter ügyvéd útján, a **Kúria Kfv.VI.35.731/2016/5. sorszámú** – jogi képviselőmmel postai 2017. november 28-án kézbesített – **ítélete** kapcsán, **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény** (a továbbiakban: Art.) **24/C. és 24/D. §-ainak az Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálata** iránt, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, illetve az Alkotmánybíróságról szóló törvény 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés alapján, a törvényes határidőn belül az alábbiak szerinti

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék megállapítani, hogy a 2003. évi XCII. törvény 24/C. §-a és 24/D. §-a alaptörvény-ellenes, sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (7) bekezdését, mire tekintettel szíveskedjék e jogszabályhelyeket az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontja szerint megsemmisíteni.

Panaszom indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Alaki legitimáció

1. A Kúria jelen panasszal támadott ítélete (a továbbiakban: **Ítélet**) hatályában fenntartotta a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.172/2015/6.

számú ítéletét (a továbbiakban: **Elsőfokú Határozat**), mely elutasította a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága ellen előterjesztett keresetemet.

2. Tekintettel arra, hogy az Ítélet jogerősen elutasította a keresetemet, mégpedig a lentebb részletezettek szerint alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásával, az Ítélet közvetlenül érint, ezért az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyekkel szemben jogosult vagyok panaszt előterjeszteni az Abtv. alapján.

II. A panasz formai befogadhatósága

3. A közigazgatási perben az Ítéletet postai úton 2017. november 28-án kézbesítették jogi képviselőmnek, mire tekintettel a jelen panaszt a 60 napos törvényes határidőn belül terjesztem elő. Megjegyzem, az a körülmény, hogy az Elsőfokú Határozattal szemben akár azonnal is lehetőség lett volna alkotmányjogi panaszt előterjeszteni, nem zárja ki a Kúria felülvizsgálati ítélete kapcsán a panasz előterjesztését. A magyar jogrendszer belső koherenciájának és az alkotmányosság biztosítása érdekében magától értetődik, hogy a Kúria (felülvizsgálati vagy egyéb) ítélete, illetve az abban felhívott jogszabályok sincsenek kivonva az alkotmányjogi panasz tárgyi hatálya alól, különös tekintettel arra, hogy a jelen panasszal támadott Ítélethez vezető közigazgatási perben a felülvizsgálati kérelem valójában sem nem rendkívüli, sem nem különleges jogorvoslati lehetőség, lévén az Ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelem előterjesztésének semmilyen speciális feltétele nincs (mondhatni: az a peres felek alanyi joga).
4. A Kúria felülvizsgálati ítéletével szemben ugyanakkor egyéb jogorvoslatnak – az alkotmányjogi panaszt kivéve – már helye nincs.
5. A jelen panasz előterjesztésének formai okai tehát teljesülnek.

III. A panasz tartalmi befogadhatósága

6. Az Ítélethez vezető közigazgatási perben mindvégig állítottam, hogy a NAV támadott határozatának jogalapját képező jogszabályhely alaptörvény-ellenes. A szóban forgó közigazgatási határozatot a NAV az Art. 24/C. és 24/D. §-aira alapította. A keresetlevélben előadtam, hogy e jogszabályhelyek alaptörvény-ellenesek.
7. A felülvizsgálati kérelemben fenntartottam az alaptörvény-ellenességre vonatkozó állításomat.
8. A jelen panasz tehát arra irányul, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg azokat a konkrét jogszabályhelyeket, melyek alaptörvény-ellenességére már a közigazgatási perben is hivatkoztam, és amely jogszabályhelyek alapján – azok alaptörvény-ellenességét nem észlelve – az eljáró bíróságok a keresetemet érdemben elutasították.
9. A jelen panasz formai befogadhatóságának feltételei tehát az Abtv. 26. § (1) bek. alapján fennállnak, hiszen a jelen panasz kapcsán azt kell elbírálni, hogy vajon a keresetemet elutasításához vezető jogszabályi rendelkezések (vagyis az Art. 24/C. és 24/D. §-ai) sértik-e az Alaptörvényt, közelebbről annak B) cikk (1) bekezdését

(jogállamiság elve), XII. cikk (1) bekezdését (szabad munkavállalás joga) és XXVIII. cikk (7) bekezdését (jogorvoslathoz való jog).

10. A panasz tartalmi befogadhatóságát nem befolyásolja, hogy az alapul szolgáló közigazgatási eljárásban az elsőfokú bíróság kezdeményezésére a T. Alkotmánybíróság 2015. június 8-án meghozta a III/660-5/2015. számú határozatot. E határozatában ugyan a T. Alkotmánybíróság az Art. 24/C. és 24/D. §-ai alaptörvényellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést elutasította, de az alaptörvény-ellenességet érdemben csak és kizárólag az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése kapcsán vizsgálta, míg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, az E) cikk (2)-(3) bekezdésének, valamint a XII. cikk (1) bekezdésének az esetleges sérelmét – a bírói kezdeményezés vonatkozó érvelése hiányában – érdemben nem vizsgálta. Mivel a jelen panasz éppen arra irányul, hogy a T. Alkotmánybíróság az Art. 24/C. és 24/D. §-ainak alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, XII. cikk (1) bekezdés és a XXVIII. cikk (7) bekezdése szempontjából vizsgálja, a jelen panasz befogadható.
11. A panasz az Abtv. 29. §-a értelmében is befogadható, hiszen – a fent kifejtettek szerint – a sérelmes bírói döntést érdemben befolyásolták az alaptörvény-ellenes jogszabályhelyek (a Kúria döntése érdemben kizárólag az alaptörvény-ellenes jogszabályokon alapul). Ezen kívül az is könnyen belátható, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű az a kérdés, hogy vajon az adóregisztrációs eljárás (mint a magyar gazdasági életben vélhetően a leggyakrabban és hivatalból lefolytatott hatósági eljárás) törvényi szabályozása megfelel-e az Alaptörvénynek.

IV. Érdemben

12. A Kúria lényegében azért tartotta fenn hatályában a keresetet elutasító Elsőfokú Ítéletet, mert szerinte az Art. 24/C. és 24/D. §-ai nem vetnek fel alkotmányossági aggályt (Ítélet, [26] bekezdés).
13. Az Ítélet fenti megállapítása megalapozatlan. Az Art. 24/C. és 24/D. §-ai nyilvánvalóan sértik a jogállamiság elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés], a munka szabad megválasztásának jogát [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés], valamint a tisztességes eljáráshoz (jogorvoslati joghoz) való alapjogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés].
14. A NAV közigazgatási perben támadott határozata formálisan, önmagában megfelelt az Art. 24/C. és 24/D. §-ainak. Az adóhatóság lényegében nem tett mást, mint bürokratikus módon, szó szerint alkalmazta a vonatkozó jogszabályokat, minek eredményeként a kérelmező nem tudott a [REDACTED] vezető tisztségviselőjeként dolgozni, őt pedig a [REDACTED] nem tudta így alkalmazni. Ez az eredmény közvetlenül sértette mind a kérelmező, mind a [REDACTED] jogos érdekeit és alkotmányos alapjogait.
15. Az adóregisztrációs eljárást, illetve az Art. 24/C. és 24/D. §-ait a 2011. évi CLVI. törvény 293. §-a iktatta be. A 2011. évi CLVI. törvény 293. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint az adóregisztrációs eljárás a feketegazdaság elleni küzdelem új eszköze. A miniszteri indokolás precízen határozza meg az adóregisztrációs eljárás

célját is: „azon, meghatározott kritériumoknak megfelelő személyek, amelyek magatartásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy olyan adózók, amelyek az adóhatósághoz történő bejelentkezési kötelezettségüknek a cégbírársághoz intézett bejegyzés iránti kérelem és mellékletei benyújtásával tesznek eleget (továbbiakban: adózó), jelentős adótartozást halmozzanak fel, jelentős jogsértést kövessenek el, vagy elérhetetlenné váljanak az adóhatóság számára, új adózó alapításában, vagy működésében meghatározott körülmények fennállásáig, vagy meghatározott ideig ne vehessenek részt.” Ezen jogpolitikai cél teljesen világos, ésszerű és a jóhiszemű jogalanyok részéről megalapozottan nem is kifogásolható. Az alkotmányos probléma azonban éppen abból adódik, hogy az Art. 24/C. és 24/D. §-ainak betűje messze túlmegegy a miniszteri indokolásban deklarált helyes célon.

16. Az Art. 24/C. § (4) bekezdése és a 24/D. § (3) bekezdése formálisan ugyan lehetőséget biztosítanak arra, hogy „akadály” esetén az érintett kimentési kérelmet terjesszen elő az adóhatósághoz. Ezen kimentési kérelem azonban rendkívül szűk körben lehet csak sikeres, ha teljesülnek az Art. 24/C. § (5) bek.-ének formális feltételei. Ezen törvényi feltételek alapján megállapítható, hogy lényegében ha egy adózó egyszerűen csak rossz üzletet köt, vagy kedvezőtlen az üzletmenet, és ezért keletkezik 15 millió forintot meghaladó adótartozása, akkor a vezető tisztségviselője máris jogilag menthetlen helyzetbe került, nem lehet másik adózó vezető tisztségviselője, függetlenül attól, hogy a legjobb tudása szerint, tisztességesen járt el, és csak a piaci körülmények miatt nem tudta az adózó teljesíteni adófizetési kötelezettségeit.
17. Az Art. 24/C. és 24/D. §-ok által kilátásba helyezett szankcióval szemben tehát érdemi jogorvoslati lehetőség nincsen, mert a vétlen vezető tisztségviselő sem fogja tudni magát kimenteni, éppen azért, mert a 24/C. és 24/D. §-ok alapján a vétkességétől teljesen függetlenül sújtható súlyos szankcióval (a vezető tisztségviselőként történő foglalkoztatása kizárásával). Természetesen: a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjog nem azt jelenti, nem garantálja, hogy a közigazgatás, illetve az igazságszolgáltatás mindig helyes döntést fog hozni. Azt azonban minimálisan tartalmaznia kell a jogorvoslathoz való jognak, hogy az esetleges jogsérelem elhárításra kerülhessen: az Art. 24/C. és 24/D. §-ai éppen azért sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, mert *de facto* kizárják, nem engedik meg, hogy a vétlen személy ne szenvedjen jogsérelmet.
18. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország jogállam, az M) cikke alapján továbbá piacgazdaság, a piaci kockázat pedig jogszerű és körültekintő vállalkozásvezetés esetén is járhat veszteséggel és így tartozások (ezen belül adótartozások) felhalmozásával. Az Art. 24/C. és 24/D. §-ok viszont nem csak a jogszerűtlen, nem csak a rosszhiszemű, nem csak a felróható magatartás következtében felhalmozott adótartozást sújtják súlyos szankcióval, a vállalkozási életből való részleges kizárással. A jelen ügyben mindez azt jelentette, hogy a kérelmező – annak ellenére, hogy semmiféle felróható magatartást nem tanúsított, semmilyen felróható, helyteleníthető cselekményben nem vett részt, még kevésbé tanúsított jogellenes magatartást – nem tudott munkát végezni vezető tisztségviselőként a [REDACTED] -nél. Ezért sérült a kérelmezőnek a munka szabad megválasztásához fűződő alkotmányos alapjoga, sérül az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése.
19. A 31/1998. (VI.25.) AB határozat (V. pont, hátulról ötödik bekezdés) – szintén

adó jogszabályok kapcsán – egyszer már kimondta, hogy a rosszhiszeműség nem vélelmezhető: „Noha az államnak a piacgazdaság viszonyai között is megvan az a joga, hogy jogszabályok segítségével beavatkozzék a gazdasági folyamatokba, ez irányú joga nem korlátlan. Az semmiképpen sem tartozik bele, hogy a piacgazdaság tényleges viszonyait figyelmen kívül hagyva, a rosszhiszeműség vélelméből kiindulva, tetszése szerint szabályozza a gazdasági életet, tekintet nélkül arra, hogy a kellően át nem gondolt szabályozás kiket és milyen mértékben sújt joghátránnyal.” Ebből is következik, hogy **az akadály miatti szankcióra alkotmányosan csak akkor kerülhetne sor, ha az adóhatóság előzetesen bizonyítaná, hogy az érintett személyt az akadály kialakulásában – a miniszeri indokolásban leírtakkal összhangban – érdemi felelősség terheli.** Ezzel szemben a jelenlegi szabályos eleve vélelmezi a rosszhiszeműséget, a jogellenességet, és az adózóra telepíti az ellenbizonyítás terhet, amit ráadásul rendkívül szűk körben engedélyez csak, nagyobb részt pedig kizárja azt. Mindez sérti az Alaptörvény jogállamiságot tételező B) cikk (1) bekezdését.

20. A T. Alkotmánybíróság a fent hivatkozott, III/660-5/2015. számú határozatában (10. oldal, utolsó bekezdés) megállapította, hogy a szóban forgó rendelkezések (Art. 24/C. és 24/D. §§) „*azt a természetes személyt, akinek a törvény az adó tartozás fennállását tudja be, korlátozzák abban, hogy társas vállalkozásban meghatározó befolyást gyakorló módon vállalkozóvá váljék.*” E korlátozást azonban a T. Alkotmánybíróság csak az M) cikk (1) bekezdése kapcsán vizsgálta.
21. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése szerint az Alaptörvény rendelkezései kifejezetten normatív rendelkezések: azokra a jogalanyok konkrét eljárásokban konkrét igényeket alapíthatnak. A Kúria ítélete önmagában és azért is alaptörvényellenes, mert az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését lényegében negligálva nem volt hajlandó az Alaptörvény felperes által felhívott, normatív rendelkezéseit érvényesíteni, alkalmazni. Az Alaptörvény rendelkezései nem holmi jogállami cicomák, amelyekre mindenféle ügyvédek kedvükre hivatkozhatnak, hanem normatív, tehát kikényszerítendő, alapvető jogi tételek, amelyek a magyar jogrend alapját képezik.

A kérelmező nem közszereplő, személyes adatai közzétételéhez nem járul hozzá.

A jelen alkotmányjogi panaszt elektronikus és postai úton is előterjesztjük.

Budapest, 2018. január 26.

tisztelettel,

dr. Metzinger Péter, LL.M., Ph.D.
ügyvéd
együttműködésben a

dr. Metzinger Péter,
ügyvéd

Mellékletek:

- 1) az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó ügyvédi meghatalmazás